

Соколиця.

В днях 21 і 22 с. м. відбули ся мимо заборон старства демонстраційні віча при незвичайно великій явній людській участі повіту. Особливо в Соколиці збори були так численні, що селя ради повітової і суміжні кімнати їх ні як помістити не могли і решта людей прислухувались мусіла вічу в просторого подвір'я ради повітової. Реферати про сучасне політичне положення українського народу у зв'язку з всевітнім положенням і справу повіту Галичини, виголошені б, послом д-ром Романом Перепельним і реферати п. д-ра Васильякого про сучасне економічне і господарське положення українського народу в Галичині у зв'язку з відбудовою сільної Галичини, доповнюючися взаємно дали повний образ теперішнього грізного положення українського народу Галичини, Холму і Підляшя. Ухвалено відповідні резолюції.

В часі нарад віча в Соколиці вибрано рано також повітову організацію, до котрої ввійшли на внесення п. Івана Сполітакевича а Нимозич і проф. Біленького одногласно д-р Роман Перепельний як повітовий організатор і м. Іван Драган, Євген Тисовський, проф. Біленький, о. Іван Кашубинський, о. Іван Матвіс, Микола Варениш, Іван Періг, Павло Малурак, Яків Сененюк, проф. Бавка, нач. суд. Комаринський, а як

заступники п. Іван Сполітакевич, Василь Кінах і Василь Лихограй.

Вічний рішення ще скликати в порозумінню в філію „Сільського Господаря“ на день 5. жовтня господарську анкету в справах повіту, яка приготувала би між иншим депутацію до намісника і інших державних властей в справах повіту, та вложено значні жертви на фонд Народної Оборони системою трійок.

Бучач, 23. вересня.

Дня 22 вересня по причині заборони прилюдного віча відбулася дев'яточасна збори при участі посере 5000 уга нині, які репрезентували всі громади та стани українського населення повіта. По промові посла В Буджиновського, та програмі рефераті д-ра І. Боцюркова збори ухвалили одногласно наступні резолюції:

1) Іменем всего українського населення бучацького повіта вимагаємо ц. к. уряду і австро-угорської монархії додержати і негайно ратифікувати заключений в Берестю договір з Україною.

2) Якнайрешучіше протестуємо прота намірів прилучення до Польщі східної Галичини і Холмщини.

3) Жадасмо поділу Галичини і утворення в усіх українських землях окремого українського краю.

Закони про винагороду шкоди за безправні вбиття й в'язнення.

Пісьме Д-Р СТАНИСЛАВ ДНІСТРЯНСЬКИЙ.

II.

Закон про винагороду шкоди за слідчий арешт.

§ 1. Кого суд через підозріння, що доуствився влочину, який стежити-меться по вернопроцесовому уставу, засудив до арешту, той може в рай, колиби опісля увільнено його з огляду на сей глочин, або иншим чином звільнено його від стеження, ждати від держави відповідної винагороди на матеріково-правні шкоди. Запорядила власть безпечности перед судовим арештом тимчасове заперте, або продовжено тимчасове заперте помя час, законом допустимий, то в огляду на винагородне домаганне треба з тим поводитися так, як в судовий арештом.

Се домаганне є неспійне, як що прота арештованого було таке підозріння, яке оправдувало доволі стеження та заперте, о скільки сього підозріння не відложено опісля. Дальше домаганне є неспійне, як що арештований сам зарочно спричинив заперте або важким нед-

бальством провинив; але в таких випадках належить винагороду, як що заперте безвразне продовжено. Не уживати правах мір — не вважається недбальством.

Се домаганне можна виключити в цілости або в часті, як що діло арештешного колишилось лише тому безвразно, або виконаво його в стани неосудности (§ 2, буква а), б) і в) к, в.), якше воно було лише підготовним ділом до якогось верству, або провадило велику неправедність, необычайність чи особляву злобу, або якщо підчас запертя заперджено прота арештешного поступованне задки иншого злочину на основи підозріння, яке моглоб доволі оправдати заперте, о скільки сього підозріння не відложено опісля.

Домаганне можна також виключити, як в арештований стояв підчас запертя під поліційним наглядом.

§ 2. Винагородне домаганне не можна виключувати ні екзекуційними ні забезпеченими мірами, хіба ма користь жадання чинити законного удержання. О скільки екзекуційні та

забезпечні міри є виключені, о скільки і який розпорядок провіжника шихом неспі, переказати, чи якого другого правного діла не має правної спійности.

Домаганне, піднесене по вписанні сього закона, переходить на підляти, якщо від кімнати судівництва зажадає (§ 4 уст. 1), арештований винагородку суму, якої більше собі арештований.

Крім сього випадку можуть подруги, діти о скільки правувати домагами, о скільки зачерез неслухне заперте убуло таке удержання, яке винес було ім арештований.

§ 3. Про обовязок держави до винагородди рішає суд в разі увільнючого оріку арештованого, який не євотімущий, але не достатляється увільнючому після правної оріку. Сей орік треба відслідити до суду, коли судово ухвали увільнюча арештешного стеження; в поступованні перед судовим рішенням рішає описки радий арештешного випадках треба про вистебодження поїздку вараа позитивний суд, в окрузі якого арештований був у посліднє запертя. Сей суд має підляти пересуду вистебодженого арештованого арештований обовязок держави.

Ухвалу треба доставити арештованому в власних рук. Звучать ухвала на обовязок держави до винагородди, то арештованого слід нечасно псучити по постанові §§ 4 і 5.

Проти ухвали має державна прокуратура право до жалоба. Треба внести до 14 днів.

Правосудна ухвала має про дальше поступованне обовязуючу силу.

§ 4. Сторона має спершу заінтєресувати державу до добровільного призначення жакавої винагородної суми. З тим заінтєресуванням треба увійти до трьох місяців після доставлення ухвали на якій осюветься домаганне та до вказується наука (§ 3 уст. 2), до міністра судівництва.

Не дістане сторона відповіди від міністра судівництва до трьох місяців, або не арештований вказованої винагородної суми, коли чи лише в часті, то можна її протестати иншим позову прота держави.

§ 5. Правне домаганне звороту заінтєресування в три місяці від дня, в якому доставлено сторони до власних рук відмову відомого міністра, або в якій кімнати триває арештешного до відмови.

§ 6. Рішати про помя, призначення в огляду на заперте домаганне требабуло вкази вистамі. Місцова приналежність звичущого на основи забору невинності по його оріку в стаміну вробувалю підчас позову, або в оріку суду, який орік обовязок держави до винагородди (§ 3. уст. 1). В сьоме помя прота неарештованого судам, то слід його вистаміти

Нова книжка про Історію України.

Українська Історія. Нарис Стефана Томашивського. I. старинні і середні віки. Львів 1919. Видавництво „Всера і нині“. Голосний склад у Книгарні Наукового Товариства Шевченка. Ціна 10 К.

Се найоригінальніший в усіх дотеперішних підручників української історії, написаний виключно і консеквентно зі становища української національно політичної і державної ідеї.

Ось перегляда звісту сей важливої книжки, до котрої сподіємося ще вернутися:

Вступ: Загальні основи української історії: 1. Предмет нарису. 2. Земля. 3. Людність. 4. Раса. 5. Мова. 6. Умови населення України. 7. Культурні чинники. 8. Дух української історії. 9. Історичне мірило вартости.

Книга перша: Чорноземські віки (VI в. до Хр. — IX в. по Хр. Глава перша: Грецько-византська доба (VI в. до Хр. — III в. по Хр.). 10. Історична роль Чорного моря. 11. Грецькі оселі на Чорноморю. 12. Сидити і Сармати Глава друга: Україна в часі руку народів (III в. — IX в.). 13. Готи. 14. Монгольські племена.

Книга друга: Варяго руська доба (800—1054). Глава третя: Початки руської держави (800—900). 15. Словоє на Україні. 16. Нерішані на Сході. Русь. 17. Завсювання України. Київ столицю. Глава четверта: Великі наводи (980—980). 18. Олег (919—944) та Ігор (914—945). 19. Ольга і Святослав (945—972). Глава пята: Володимир і його діяльність (980—1015). 20. Об'єднання східно слов'янських племен. 21. Хрещенне Русі. 22. Царство і держава. Глава шеста: Час Ярослава Мудрого (1015—1054). 23. Боротьба за владу (1015—1019). 24. Політика Ярослава (1019—1054). 25. Сеніорат і його значення.

Книга третя: Боротьба за Київ (1054—1200). Глава сьма: Нерівня родового права (1054—1113). 26. Ізяслав (1054—1078) і Святослав I (1073—1076). 27. Всеволод і киянської (1078—1093). 28. Святослав II (1093—1113). Любешька угода (1097). 29. Половці. 30. Уладок сеніорату. Глава восьма: Володимирове племя

(1113—1154). 31. Володимир II Мономах (1113—1125). Мстислав I (1125—1132). 32. Відокремлення Галичини. 33. Ярослав (1132—1139) і родина між Мниомаховичами. 34. Ізяслав II (1146—1154) і Юрій (1139—1157). 35. Володимирко і його політика (1141—1152). Глава девята: Уладок Київ (1054—1200). 35. Кінець киянської державности. 37. Перше зруйнування Києва (1169). 38. Галичина на Ярослава (1153—1187) і Володимира (1187—1198). 39. Суддальська політика).

Книга четверта: Перша українська держава (1200—1340). Глава десята: Об'єднання західної України (1200—1240). 40. Роман (1199—1205). 41. Боротьба за Галичину (1205—1245). 42. Татарська хуртовина (1240) Глава однадцята: Часи Давида і Льва (1245—1290). 43. Україна і Золота орда. 44. Політика Давида (1245—1264). 45. Лев I (1264—1301). Глава дванадцята: Останнє 50-ліття української держави (1290—1340). 46. Кортю Юрій I (1301—1308). 47. Лев II та Андрій (1308—1333). 48. Юрій II (1333—1340).

Книга пята: Боротьба за українські землі (1340—1569). Глава тринадцята: Литовська експансія. 49. Політична система середньої і східної Європи. 50. Сторонні „приси“ до України. 51. Литва зобувала Наддніпрянщину і Поділля. 52. Угорський вплив галицького князівства (1370—1387). Глава чотирнадцята: Польська експансія. 53. Польсько-литовська унія (1385). 54. Розвиток польсько-литовської унії (1385—1569). 55. Литовсько-польська унія й Україна. 56. Релігійні і церковні справи. Глава п'ятнадцята: Московська і турецька експансія. 57. Зріст Московщини. 58. Уладок золоті армії й початок киянської. 59. Турки на Чорноморю. 60. Україна на порозі нових віків.

Книжі родоводи. I. Рюриковичі (за рого-руська династія): 1. Ростилавичі (галицька династія). 2. Ольговичі (чернігівська династія). 3. Мономаховичі (київська династія): а) українська лінія; б) смоленська лінія; в) суддальсько-московська лінія. II. Гедиміновичі (литовська династія).

Чех про українську справу.

Українська otázka. Napsal Jaroslav Bělský. Váno 1918. Ст. 64.

Шановний автор стверджує на вступі до України разом з Богданами утворили з собою сїтевої війни „протасловянський фронт сьом Словянства“, одначе він даєкий від того, сьом докорити їх за се як українців. Що більш автор зазначає одначе, то слова Чехів, якім-то вони однаково справедливий суверенітету сьомого слов'янського племена, більше як євотімущий зиртати. Щоби Чехи переклали свої ідеї в огляді і нерасуду в українській справі, интєр автор для своїх земляків інформаційну книжку про „українське питання“. Складається вона з ось яких розділів: 1) людність України і природні багатства; 2) суттєві відносини в Україні; 3) рішення земельного питання в сьомешем українській арештанні; 4) Україна і Польща; 5) Україна і Москва; 6) Україна і Польща; 7) Україна і Чехи; 8) Україна і Мадяри; 9) Україна і Австро-Угорщина (словацькою); 10) українська мова; 11) українська література; 12) українська трудово культура; 13) арешт української літератури (оригінальні арешти і Бєлжовського, Шевченка, Сапєва Артемьєваго (Р), Он. Оганєвського, Федьковича, Кавєновича і Франка). Політичні симпатії автора інтєр очевидне в инших напрямі, як українські в огляді по сім і тим бєш порядку; він жєст зрєчє до України, вийшовши в від московського арештєкторату (?), повила під арештєкторат арештєктор одначе не гаєвнєть її за се, повила він рєчє жє стачованнє України перед инших слов'янських народів, висловлює чималє дуже оправаданє помічєть та загально виважє багато арештєктор стєть до України, маючи до віру, що сьомешє вичуженнє їх від инших Словян не вічне. Дєвотімущий вразки перелісали чєських праведних і добєх, тільки чємусь сьомешє тєчє пєрєсудано як з (ш) та з (ч), коли вичужєннє вичужєнє було бути s) і c) або тільки з і А — С.

Білязоль!

Першок в трех родах до правя біля, до шурована дсревляних пред-метів і до чашена металів. Сей аннахія веренсшан всі доси арешта-роваві середняки в тій облсти. — **БІЛЯЗОЛЬ** «сть апос бованій ц. к. міністерством торгвалі до ч. 48855/IV ек 1918. — Оферти приймає генеральний заступник на Галичину і Буковину: Д-р Валеріан Врен-зам, Wien IX, Alserbachstrasse 5/15.

ботою вроситися на нього не чекати. Пластову роботу починається від ед. нарості! — В. Р. Пл.

— Експедиція „Українбанку“. Доносять з Києва: Рада „Українбанку“ вчинила потрібним відкрити власні філії чи місцевостях у Відні, Берліні, Львові, Будапешті, а в другу чергу у Краю.

— Місіонери для боротьби з пропагандою унії та католицизму. Київські газети доносять: Міністерство ісповідань виробило проект закону про заснування в єпархіях Волинської, Подільської та Хеласької посади місіонерів для боротьби з пропагандою унії та католицизму. Всього заснується шістьдесят п'ять місійонерів: чотирьох на Волині, чотирьох на Поділля і три на Холмщині. Головним обов'язком цих місіонерів, як думці міністерства, є їх об'єднання в справі усування всією пролуїтанською та протикатолицькою місіонерською армією в єпархіях, а умовою, що кожні три місійні місіонери передають міністерству ісповідань справоздання про свою діяльність.

— Про вижницьку гімназію. Нам пишуть: Вижницька укр. гімназія, яка єдиною середня школа для невісти вижницького на Буковині і косівського в Галичині, міститься в будинку зруженим в 4 кімнатах і там входить під дирекцію тієї гімназії містять 9 клас. Мимо того, що від більшої частини в Вижницю почалися від будова, пре гімназію ніхто не дбає. Нідіжжнер Губік на енергічній вусиди таюшних дюдєй відступив аж 7 робітників для відбудови гімназії — мимо того, що келє відбудови жидівських земів вращоє велике число робітників і то доперва як почалась наука. Завдяки сям обставинам сего року дирекція гімназії була змішена багате меледіжи з браку поміщення не прийняти, ба чейже годі в 4 малит нечітлічких класат, на віт без лавок помістити 9 клас. Проте діти мусять учитися рано і по обіді — а де і. класи прийнято сего року даще 70 учеників, якіс врячо нема де помістити, а наші молодіж вичаєк недобачство упрям відбудови ливаєсь без науки. З огляду на те, редичі дітвй сєй гімназії звертаються до центрального правятельства з просьбою зарадити сему дихожені і прискорити відбудову гімназії в Вижниця.

— Іменування. Володимир Слободян, молодий композитор „Українського Казнатського Марша“ і других творів музичних іменованій ц. к. військовим казельмейстером при 122 полку.

ПОШЕРЛИ.

о. Емиліян Тарнавський, гр. кат. парох Барилова, дек. лаватинського, помер 25 вересня в 88 р. життя. Похорон відбудеться в Бариліві дня 28 вересня. В. Я. п. 593

ОПОВІСТКИ.

Субота, 26 вересня 1918.
Н. в. і: греко-кат.: Никита вч. — римо-кат.: Вячеслав.
Завтра: греко-кат.: 14 Н. по 3. Св. — римо-кат.: Мизаїл А.
Репертуар Театру Міського.
В суботу 28 с. м. о 3 год. повол. „Сомж-дкали“, комедія в 3 діях Буїкевича.
В суботу 28 с. м. о 7 год. веч. „Лалик“, комічна опера в 3 діях Штрауса.
В неділю 29 с. м. о 3 год. новол. „Глушец“, вретована в 3 діях Кживошевського.
В неділю 29 с. м. веч. „Готлана“, опера Желєвського.
В неділю 30 с. м. „Монна Ванна“, драма в 3 діях М. Метерленка.
Початок точно о 7 веч.
Жовкішино! Філія Крижого Т. ва господарського „Сільський Господар“ в Жовкі устроює в днях 17, 18, і 19 жовтня с. р. курс воєноадміністраційних відомостей. Вкладяють дивіські референти. В інтересі загальних покаяних найчисленніша участь присутних. Зголошення приймає Канцелярія Філії.
589 1—3

НАДИСЛАНЕ.

Д-р Іван Кобилецький
адвокат в Дрогобичі пошукує рутинізованого кондіпента під дуже корисними умовами. Пасада сейчас до об'язт. 511—3

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Если знає хто в У. С. С. на Україні про У. С. С. Олексу Янінського, полоненого в 1915 р. згодять ласкаво повідомити Павліану М. Рівніну, Відень IX, Badgasse 14. 572 4—7

ОГОЛОШЕННЯ.

Всіх наук лікарських
Др. Сильвестер Дрималик
перезровався
на площу Св. Юра (або вул. Міцкевича 11)
і ординує у всіх недугах щоденно від 10—12 рано і від 3—5 по пол. 587 1—10

Молодий муштина пошукує занятя найраше за дієничого або економа. — Зголошення: Петро Мулик, Родагичі Волчука к. Городка. 585 1—3

Пошукується дна, безженного, (може бути і вивалд) з добрим гласом. — В селі 3.808 душ. Зголошення до уряду парохіального Служавка пошта Ланчич. 585 2—8

Потрібна сейчас від 1. жовтня вправна інструкторка або інструктор до науки хлопця з IV. кл. ебром. Услія корисні. о. Іван Тимчук в Заорі, пошта в місци, повіт Самбір. 569 4—5

Потрібний сейчас інструктор на село до двох хлопців в II. і IV. кл. гімн. і для дівченки в I кл. віділової. Услія: Ціле удержанє 300 К місячної платні і зворот коштів подорожжя. Зголошення в Адміністрації „Діла“ під „інструктор на село“. 568 4—5

Старинний гріш з 1688 р.

србінний більший 5 коронівки продає сему, хто подасть найвищу ціну. Високість ціна слати: Л. Міхальчевський Грималія poste restante.

АНТІН ОПРИСК

майстер столярський
має честь повідомити що по чотиролітній не-присутности отворив повново свою робітню при вул. Ходоровського ч. 7. (бічна Лазара). Поручає ся ласкавим виглядом П. Т. Суслільности. 540 4—6

Від 16. IX. до 16. X. 1918.

ВИСТАВА

малюнків і світлин

„Артистичної Горстки“ і „Прегової Катити“
Українських Січових Стрільців.

— — Національний Музей — —
ул. Мохнацького 40. Львів.

Денно від 10—6.

Вступ 2 К., для шкільної молодіжи і військової мужви і К. — —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства господарсько-кредитового „НАРОДНИЙ ДІМ“ в Підгайцях

відбудуться дня 16. жовтня 1918 о год. 10. перед полуднем, а на случай некомплету відбудуть ся без огляду на числу присутних осіб о год. 12. в полудне в с. л. Каса Товариства з слід. програмою:

1. Відчитанє протоколу з попередних Загальних Зборів.
2. Звіт Дирекції з замкнення рахунків за рік 1914—1917.
3. Вибір Ради надзираючої і Дирекції.
4. Виєсеня.

За Раду надзираючу о Іван Токар.

591

Хто хоче читати річні розрахунки і звіти і бачити стало обриси в історичному житті України і виходити з сього в передплату на рік К 30—; на шість К 15—; на шість місяців К 10—, як ілюстрований суцільно-ілюстрований і літературний тажешник.

„НОВИЙ ЧАС“ — Львів, вул. Руська ч. 1. Чекове кожно 162.885. — Дочкаї радо читати.

ЗАМОВЛЕННЯ

на великий

Календар-Порадник

в справях відбудови, воєно-адміністраційних, військових і господарських на 1919 р. складений **Володимиром Целевичем** і **Юрієм Тамчакосовичем** при співучасті найкращих фахових арванків і агрономів і політиків з кінцем вересня 1918 року вийде в світ за попереднім надісланням готує в квоті 7 коп. за оден прим. і 80 коп. за поруч. пересилку, лиц і вилотно на адресу: „Календар-Порадник“ Львів, Ринок ч. 18. I. пов.

Зі вгляду на брак паперу наклад Календаря невеликий. 539 4—4

VIII. Звичайні Загальні Збори Парцельційного Товариства „Земля“

стов. вор. в обм. пов. у Львові, відбудуться дня 15. жовтня 1918 р. (второк) о годі 4. пополудни в дьокали Товариства Ринок ч. 43. I. пов. (дім Укр. Ризниці) — з огляд порядком дивенним:

1. Відкритє зборів.
2. Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів.
3. Звіт Дирекції і Ради Надзірної і бли за р. 1916 і 1917.
4. Звіт Комісії ревизійної.
5. Розділ аиску.
6. Вибір 3 членів Ради Надзірної.
7. Вибір Комісії ревизійної.
8. Виєсення членів.

За Надзірну Ряду:

Т. Войнаровський вр. І. Туркевич вр. пресіданя. заст. секретаря. 594—4

Передплата на Україні

Річно	56 карбованців
Піврічно	28 "
Чвертьрічно	15 "
Місячно	5 "
Поодинокі чиоло	40 штиг.